

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. —
 Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistištvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :
 Uredništvo in upravnistištvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnistištvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Za avtonomijo slovenskih dežel.

Pod avtonomijo, ali samoupravo teritorijev, ali pa korporacij razumevamo, da si ti teritoriji (dežele, občine) oziroma korporacije (cerkev, komore) sami upravljajo svoje zadeve in imajo za to tudi pravico pobirati prispevke (deželne doklade, štola, prispevek faranov za cerkev itd.), da morejo tako kriti svoje izdatke.

Z avtonomijo tesno spojena je decentralizacija, ako se oziramo na našo državo. Predvsem mora biti ta decentralizacija v narodnem oziru, ne morda teritorialna, kakor je v resnici sedaj. Dalje je potrebna decentralizacija po strokah, zase torej šolstvo, gospodarstvo, saniteta itd.

Iz tega tedaj sledi, da si ima v avtonomnem smislu vsaka narodnost določevati svojo smer, šolstvo se razvijati samostojno od drugih delov uprave, zase zopet finančno gospodarstvo, kulturne naprave itd. In to ravno so tudi cilji moderne uprave.

V Avstriji imamo, kar se nam bo zdelo na prvi pogled neverjetno, dosti obširno avtonomijo oziroma možnost do samouprave. Napaka, in to seveda glavna napaka njena pa je preveč teritorialna, malo stanovska in prav nič narodna.

Oglejmo si tedaj, kakšni principi vladajo naši monarhiji glede avtonomije. Kot najširšo decentralizacijo vladne moči pozna naše upravno pravo občino. Občini je zajamčena po državnem zakonu najširša samouprava. Le žal, da si tega prava naše občine niso sveste. Drugo stopnjo samouprave tvorijo okrajne občine. Te občine, nekaka velika županija med občinami posameznega okraja, so izvedene samo v nekaterih kronovinah (n. pr. Štajersko) drugod pa jo le deloma nadomestujejo cestni odbori (po vseh ostalih slovenskih deželah). Okrajne občine ali županije pa ni zamenjavati s političnimi okraji! Tretja stopnja avtonomije je pa dežela, katero zastopa deželni odbor oziroma zbor (pri občinah občinski svet, županije, okrajni svet!). Med deželo in deželno vlado je treba razločevati. Prva je avtonomno telo, druga pa je le politično zastopstvo.

Poleg teh pravih stopenj samouprave z ozirom na teritorije, obsegajo posamezni deli državne uprave več ali manj teritorijev n. pr. vojaška uprava, justična uprava (Štajersko, Koroško in Kranjsko), pošta (Kranjsko in Primorje) itd.

Tudi stanovsko-interesna uprava je precejšnja. Za primer navajamo: trgovske in obrtne komore, odvetniške in notarske zbornice, deželni in kulturni sveti, zavarovalništvo itd.

Toda kar se tiče narodne avtonomije, z malo izjemo poizkusa na Moravskem, stoji naša država pod vsako kritiko.

Glede one avtonomije pa, ki je v državi zajamčena, pa moramo reči, da je preokorna, prenerodna in z ozirom na teritorije nesmiselna. Toda povedati si moramo tudi samo do oči, da niti te stroke avtonomije, ki nam je zagotovljena, ne razumevamo, da jo puščamo v nemar in se ne brigamo za to vprašanje, ki je vendar za naš narod vitalnega pomena. Ta nedostatek ima pač svoje vzroke v tem, da smo preveliki provincijalisti, da Kranjec živi samo za Kranjsko, Štajerc pozna samo Savinjsko dolino, in pa kar je najvažnejše, da smo v tem oziru premalo podkovani. Našim poslancem po Sloveniji ne odrekamo ravno pridnosti, posebno kar se tiče strankarstva, toda povzdigovati njihove zmožnosti, nam je pa nemogoče, in kar se tiče avtonomnega vprašanja, moramo celo konstatirati, da ni naše ljudsko zastopstvo pokazalo doslej niti najmanjše trohice uspehov niti zmožnosti.

Avtonomija slovenskega ozemlja na narodnoprosvetnem in gospodarskem polju pomenja za nas edino pomoč, da si ohranimo svojo narodno individualnost in narodno silo, poleg tega pa je ista ključ do rešitve jugoslovenskega vprašanja. Brez naše narodne avtonomije si ne moremo predstavljati ne jugoslovenske zajednice, ne trializma, niti si ne moremo uspešno postaviti meje proti nemškemu drangu.

Slovinci moramo biti pristaši narodne avtonomije in z vso silo delati nato, da se naš državni ustroj v tem smislu reorganizira. Dolej pa ne smemo v nemar puščati onih pogojev, ki so nam že dani, ker to bi se reklo zanemarjati našo politično šolo, kazati se nesposobne in delati naravnost zapreke našemu cilju, mesto da bi njegovo uresničenje pospeševali.

Zato se moramo kot trezen narod okleniti tega, kar nam je že na razpolago.

Pred vsem moramo vso pozornost posvetiti našim občinam po celem slovenskem ozemlju. Nam ne sme zadostovati že strankarski boj pri občinskih volitvah, tudi se ne smemo zadovoljiti že s tem, da je občina prešla v slovenske roke, ampak občinski svet si mora biti svest narodnih ciljev in smotrov. Zato pa je treba občinam dajati poduka in izobraževati njene predstavitelje. Kako čudno človeka dirne, ko niti velike avtonomne občine kot Ljubljana svoj čas ni poznala svojega prava in je moledovala za slovenske ulične napise, kar bi bila lahko nemoteno sama storila, posluhuje se samo svojih pravic. Kaj pa se dogaja še le po deželi. Zatorej občinam političke in administracijske izobrazbe! Poleg tega si pa zapomnimo, da svobodna ali samoupravna občina tvori temelj vsakemu večjemu avtonomnemu kompleksu!

Druga naša naloga je pospešiti tvoritev velikih županij, ki so ustavno dovoljene vsem kronovinam, in ž njimi nadomestiti

nezadostne naše cestne odbore. Ravno temu vprašanju, katerega bo treba še obširneje razmotrivati v naši javnosti, je neobhodno potrebno posvetiti kar največ pozornosti. Obenem nam je pa isto tudi merilo naših avtonomistiških zmožnosti. Danes obstojajo te županije (Bezirksgemeinde, Bezirksausschuß) na Češkem, v Galiciji in na Štajerskem, tudi na Sleškem in Tirolskem so normirani zakoni, pa doslej še ni prišlo do tvoritve teh županij, ali okrajnih zastopstev, ker kaže prebivalstvo za nje premalo smisla.

Kar se tiče deželne samouprave moramo povsod stati na stališču narodne delitve in isto dosledno i v najneznatnejših stvareh izvajati. Naše geslo je tu: enakovprnost.

Pri tej narodni delitvi deželne avtonomije, bi nam bile lahko pomožne predvsem avtonomne stanovsko-interesne korporacije. Zato moramo gledati, da se ustanovijo slovenske, trgovske in dr. zbornice, da se množe obrtni gremiji, razdele narodnostno deželni, šolski in kulturni sveti, da se snujejo zdravniške komore, narodno-sanitetni odseki pri deželni upravi itd.

Zatorej manj brezbržnosti in več smisla za upravno našo politiko. Poslužimo in izkoristajmo vsaj to, kar je v naših močeh. Ne zanemarjajmo vseh teh avtonomnih, na videz neznatnih in nepomembnih momentov! Ako bomo pokazali tu svoje zmožnosti in svoje resno delo, tedaj nam pač ne bo treba gledati vedno s tako bojaznijo in neistinitostjo v bodočnost ter čakati pomoči morda od vlade, ki nam je gotovo ne da. Zato pa na delo na vseh poljih za našo osamosvojitve in narodno avtonomijo!

Slovenski Jug.

„Pester Lloyd“ o Hrvatski. „Pester Lloyd“ prvi v svojem razmotrivanju o položaju na Hrvatskem, da karakteristična za sabor ni kampanja radikalcev, ampak važno dejstvo, da se je saborska večina po dolgih ustavnih bojih odločila za unionistiško realno politiko, kar povzroča po toletnih brezuspešnih eksperimentih v hrvatskem vprašanju prijetno iznenadenje. Sedanj ban se slavi kakor najizvrstnejši državnik in odkrit mož neuklonljivega značaja. Da zastopa hrvatsko stališče v okviru državne skupnosti, se mu na Ogrskem od nobenega politično in pametno mislečega ne more šteti v zlo. Hrvatsko-srbska koalicija pa kot večina ne zastopa samo na razveseljiv način hrvatskega stališča, ampak tudi unionistiško stran svoje politike in bo, če bo pametna, nadaljevala to svojo pot za dobro stvar.

Madjarizatorično društvo „Jullan“. „Egyetertes“ poroča po avtenčni informaciji, da je ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary z narodnostmi in Hrvati sklenil

glede Juliana in njegovega madjarizatoričnega delovanja pakt, po katerem bi društvo s svojim delovanjem v krajih, kjer stanuje izključno nacionalitete, za nekaj časa prenehalo. Glavni pogoj pakta s Hrvati pa je odstranitev sekcijnega šefa v notranjem ministrtvu, grofa Kuna Klebersberga, ki si je stavil za nalogo madjarizacijo Hrvatske in Slavonije. V resnici je bil Klebersberg prestavljen k upravnemu sodišču.

Srbski cerkveni kongres. Kakor poroča „Pester Lloyd“ sklicuje cesarjev odlok srbski cerkveni kongres za 29. maj v Karlovec. Poleg običajnih točk bo na posvetovalnem programu tudi definitivna organizacija cerkvene avtonomije, ki čaka odločitve že od l. 1868. Volitve, pri katerih imajo radikalci neznatno večino, se bo vnel gotovo hud boj med temi in samostalnimi Srbi.

Kralj Ferdinand v Carigradu. O priliki obiska bolgarskega kralja pri sultanu so konferirali bolgarska ministra Pačnikov in Liepčev v velikim vezirjem in turškim zunanjim ministrom. S tem je baje v zvezi poziv macedonskega komiteja v Sofiji na konferenco, kjer se jim dajo nove instrukcije. Sodi se, da je kralj resigniral na Macedonijo. Večina načelnikov band se bo odzvala pozivu, le nekateri ostanejo v Macedoniji.

Splošni pregled.

Italijanska kabinetna kriza.

Kralj Viktor Emanuel je sprejel zborničnega predsednika Marcoro v avdijenci. Kralj je ponudil Marcori z laskavimi besedami sestavo novega ministrtva. Marcoro pa iz osebnih in političnih vzrokov, katere je kralj upošteval, ni mogel sprejeti ponujane mu mandata.

Iz rumunske narodne stranke.

Izvrševalni odbor rumunske narodne stranke je imel v zadnjih dnevih konference, katerim so prisostvovali zaupniki iz komitatov, kjer prebivajo Rumunci. Sklenilo se je, sklicati volilni shod rumunske narodne stranke za 4. april, ki naj bi določil kandidata. — Rumunski poslanec Sucin noče sprejeti več kandidature, ker z ozirom na desorganizacijo stranke ne more pričakovati nobenih rezultatov.

Nov pretendent francoskih royalistov.

Francoski royalisti so zelo nejevoljni nad kritiko vojvode Orléanskim glede zadnjega demonstracijskega nastopa Camelots du Roy in iščejo novega pretendenta. Baje so ga dobili v devetem sinu grofa casertskega. Ta je vnuk kralja Ferdinanda II. nepolskega in nečak depesiranega kralja Franca. Princ casertski je 23 let star in velja za izobraženega, talentiranega moža. Po poklicu je inženir.

Mali listek.

Književnost, gledališče, umetnost.

III. umetniška razstava v paviljonu R. Jakopiča.

Gospod Peter Žmitek se opredeljuje v bistvenosti po dveh značilnih dejstvih: na eni strani mu kot prvi cilj ne stoji pred očmi naglašanje barvnega eksperimenta, nego harmonsko, zadovoljujoče stvarjenje celotnega učinka, na drugi pa predočuje v vsem svojem delu uspehe in etape zavednega truda in proučevanja. In zato so slike ki nam jih kaže ob današnji priliki, zanimive in prijetne tudi za poznavalca, ne pa sa okus široke publike, ki išče in nahaja gotovega, takorekoč garniranega in serviranega užitka, ne meni pa se za to, kako je umetnik postal.

Med člani našega umetniškega društva „Sava“ je Peter Žmitek najmlajši član. Zato pa ne hodi za načelnimi tendencami tovarišev, nego za združenjem starih in novih sredstev v slikarski učinek. Velika kompozicija „Naslada“ nam je takšen primer; fino je izraženo ozračje v podzemeljski ječi, odlična je tudi barvna ubranost celote. In dasi ustvarjena z največjo umetniško poštenostjo, diha slika vendar obenem tudi vso mistiko svojega predmeta. Ostale slike Petra Žmitke se dele na tri glavne skupine: škice, ki nastanejo v par minutah in streme samo za celotnim učinkom barv

LISTEK.

ARTUR SEVER.

ŽENA.

Roman.

VIII.

[20]

Henrik Kovač se je nasmehnil, ko je prečital fino parfimirano pismo Eleonore Rakarjeve, sicer ni vedel, kaj hoče od njega, a svoji ženi ni hotel vendar povedati ničesar; zato je mirno spravlil pismo in sklenil, da obišče Rakarjevo. — Poznal jo je samo toliko, kolikor je zadnjič mimogrede govoril z njo, ko je spremljal Rene.

Še isti dan se je napotil k nji. Ona ga je pričakovala v svoji sobi — veselo ga je sprejela, začela ga je spraševati o najnavadnejših stvareh, a Kovač je bil skrajno radoveden, kaj je pravzaprav vzrok njenemu povabilu, zato je kar naravnost vprašal:

„Gospodična, jaz nisem prijatelj dolgega slepomišenja, zato mi kar naravnost povejte, zakaj ste me pozvali k sebi!“

Eleonora se je nasmejala in rekla: „Jako radovedni ste, gospod Kovač, ali mislim, da imate vendarle toliko časa, da mi lahko posvetite par trenutkov svojega dragocenega časa!“

Na te prijazne besede se je Kovač vsedel, prižgal si cigareto, ki mu jih je ponudila Eleonora in odgovoril:

„Nikdar se ne branim družbe, posebno pa ženske družbe ne! Jaz sem navajen vselega življenja, a da Vam v resnici povem, v Ljubljani ne najdem dosti tega — no pa upam, da se že privadam, posebno ker vidim, da so se začele zame zanimati tudi dame, kar se mi zdi jako čudno.“

Kovač je izrekel te besede kar tako tjavendan, ker ni vedel ničesar drugega odgovoriti na njeno vprašanje; bil je prepričan, da ga je Eleonora prav brez vsakega vzroka poklicala k sebi! Zanimalo ga je pa vendarle, zakaj se ta prijateljica njegove sestre interesira zanj; mogoče je Rene stopila vmes in poslala Eleonoro v boj...

„Gospod Kovač,“ je nadaljevala Eleonora, „že delj časa želim, da bi poklonila neki svoji prijateljici svojo sliko, a ker sem sama velika prijateljica umetnosti, bi hotela pokloniti nekaj izrednega.“

„Razumem,“ se je nasmehnil Kovač, „Vi hočete mojo prisotnost izrabiti, seveda jaz sem takoj pripravljen, da uzadovoljim Vaši želji. Priznati vam moram, da je Vaš obraz jako intresanten, ki bi me jako zanimal! Dobro! Določite ure, ki so Vam najprikladnejše in jaz začnem takoj z delom!“

„No, tako zelo se pa tudi ne mudi, gospod Kovač...“

„Jaz sem navajen na vedno delo, sedaj sem pa že par dni v Ljubljani, a ne delam ničesar...“

Oba sta bila zadovoljna z rezultatom tega razgovora; Komač, ker mu bo mogoče izvesti iz Eleonore marsikaj zanimivega, Eleonora pa, ker je s tem stopila prvi korak, da dovede Kovača v svojo družbo.

Ko se je Kovač vrnil v hotel, je takoj povedal svoji ženi, da je dobil delo; povabila ga je neka jako interesantna dama, da jo portretira! Mary ni odgovorila ničesar, ker ni znala biti ljubosumna... a ker ji je Kovač veliko govoril o nji, ga je vendar vprašala:

„Čudim se, da si prevzel delo, ker si zadnjič rekel, da nočeš več portretirati!“

„Da, ali obraz te ženske je tako intresanten, da sem se takoj odločil za delo. Dama je mlada črnka, pikantnega bledega obraza, košatih, fino narezanih obrvi... Jaz sem že delj časa iskal obraz, ki bi ga mogel porabiti v nekem večjem delu, in najboljši model sem našel sedaj! Zato sem bil pa takoj zadovoljen!“

Mary je popolnoma zaupala svojemu soprogu, še nikdar ni bila ljubosumna na njegove modele, ker ga je dobro poznala... a tudi Kovaču ni bilo mar, da bi čutil kake posebne simpatije do Eleonore, ker je v teku svojega umetniškega delovanja tako otopel pri opazovanju ženskega telesa, da ni na njem iskal ničesar drugega, nego samo ono, kar je rabil kot umetnik.

(Dalje.)

Slovanski časnikarski kongres v Sofiji.

Odbor zastopnikov sofijskih časnikarjev se je osnoval za predprilike k slovanskemu časnikarskemu shodu. Pri tej priliki se otvorila v Sofiji razstava priročničnih časopisov bolgarskih.

Iz slovenskih krajev.

Obrtna nevoščljivost. Ko je prevzel v začetku tega meseca g. Humer restavracijo in kavarno „Triglav“ na Jesenicah, so zagnali jeseniški gostilničarji velikanski hrup in hoteli protestirati proti podelitvi koncesije g. Ferjanu. Nabirali so podpise vse povprek za protest na deželno vlado in sicer še tako na podoben način, da gotovim ljudem niti pojasnili niso, za kaj se gre, temveč so jih navajali na popolnoma napačno pota. Seveda bi s svojimi protesti ne opravili ničesar, in ne zdelo bi se nam niti vredno spravljati stvari v javnost, ampak storimo to samo radi tega, da pokažemo, koliko je tem ljudem za slovensko narodnost. Ko je bil pred časom prost hotel „Kolodvor“ nasproti postaje, in se je potegoval Nemeč za koncesijo, so vsi ti ljudje držali roke križem in se niso prav nič balo konkurence; sedaj pa, ko Slovenec kaj takega stori, so vsi iz sebe. Seveda, Nemeč redi na svojih prsah, svojega sobrata Slovenca pa ugonobil. Poudariti pa moramo na tem mestu tudi to, da bi bil lahko hotel „Kolodvor“ pravo zavetišče vseh Slovencev na Jesenicah, pravcati Narodni dom, ako bi se ljudje ob svojem času malo bolj brigali za vso stvar, tako pa ga ima sedaj v posesti zagrižen Nemeč in si polni žepe z našim denarjem. Z našim denarjem pravimo, ker se še vedno najdejo ljudje, ki so samo z imenom Slovenci, torej samo na koncu jezika, ki nosijo svoje groše tjakaj. Sramota! Jeseniškim gostilničarjem pa svetujemo, naj mirujejo glede hotela „Triglav“, ker drugače bomo primorani jim popolnoma razkrinkati obraze in jih pokazati svetu take, kakršni v istini so! Torej pozor!

Kaleidoskop.

Slovenec sem . . .

„Kadar so se stari Slovenci sprli med seboj, se niso dvojevali, nego so šli v oštarijo . . .“ Tako nekako pričajo slavnoznanstveni krizevački študenti, baje najvernejši plagijati nemškega burševskega „Biercommenta . . .“ Slovenci pa so napredno pleme; dandanašnji že gredo v oštarijo tudi brez krega in prepira. Da, vinski hram je postal v teh klavernih časih bratomornega boja edino gojišče sloge, kjer nahajaš za isto mizo zastopnike najrazličnejših mnenj, združene v genljivem, enem, istem stremljenju. In kadar prikipi to stremljenje do vrhunca ter doseže vsakdanji cilj, se naš človek običajno spomni, kaj je: v srcu mu vzbruhne plamen narodnega ponosa in domoljubne zavesti, grlo junaško se napne in zatuli, da gre glas čez mesta in vasi:

„Slovenec sem . . .“

Če je slavlje večje, n. pr. veselica v spomin in proslavo katerega naših slavni, znanih in nenavadno oboževanih pesnikov, tako, da je prilika pokazati lepa nova krila, razno lepoticje, uspehe moderne barvarske in frizerske tehnike in — to je glavno — loviti opojene ženine na sladke limanice zveste ljubezni, se razplamte tudi nežna srca

in mas, namenjene obračunu o značaju dovršene slike; študije — proučavanja posameznih slikarskih problemov in nalog, ki se po stopinji svoje izdelanosti bolj ali manj razlikujejo ter zahtevajo zase docela neomejeno mero dela in časa. Končno gotove slike, ki treba zanje mestoma združene napore umetnikovega znanja in vseh njegovih sil, dočim se rode tuintam z največjo lahkoto, pridobljeno s študijami in škičami. Gledalcu, ki si ogleda umotvore Petra Žmitka z upoštevanjem teh reči, bo donesla njegova skupina slik mnogo vzgojne koristi in globljega umevanja. Spuščati se v podrobno oceno Žmitkovih del bi zahtevalo preveč prostora; zato naj omenim samo vrline študij „V svojem koticu“, „Po solnčnem zahodu“, „Pogled na Vič“ in „Ribe“ ter slik „V gaju“ in „Gozdna tišina“. Med ostalimi domačimi slikarji zanima Fran Klemenčič kot portretist, najbolj za glavo Cvetka Golarja in z „Lastnim portretom“; sicer pa se drže vrline in napake njegovega slikanja povsod na dokaj enaki višini. Njegova tehnika, odrekajoča se balasta detajlov in njegova široka, nagla poteza bi mogli postati sredstvi odličnega umetnika, če bi se navadil študirati predmet. Tako pa cvete rokodelstvo na škodo psihološkega vglobljenja, ki ga smemo po pravici zahtevati od portreta v zmislu besede. Ugovor, da tudi Strnenovi portreti niti ne streme za podobnostjo, kaj šele za psihologijo, ne drži; Strnenovi portreti so mišljeni kot samostojne slike in rešeni s tako odličnim umetnostskim znanjem, da jim pač ne gre primerjati ko-

modne in v tonih tako neprijetno prstene Klemenčičeve slikarije.

Magolič st. razstavlja jako okusen in barven „Nokturno“; zdi pa se, da več obeta Magolič ml., ki razvija v svojih treh slikah zelo prikupljive krajinarske sposobnosti, četudi seveda še ni dozorel in enoten. Ne dvomim, da zabeležimo o prihodnji slovenski razstavi pravilnost te nade.

Myor se bori v olju z diletskimi početki; dobri pa sta risbi z oljem „Blejski grad“ in „Partija iz smrekovega gozda“. Smerekar je ustvaril s skromnimi sredstvi znamenit portret svoje matere: v očetovem je videti znatno pešanje. Henrika Šantel je slikarica s solidnim znanjem in simpatičnim prednosom; preko nagnjenja in sposobnosti ne stremi, zato ji redkokdaj izpodleti. Oljna portreta z gensko primerjo sta iz starejše dobe in zadovoljujeta naravno manj od njenih dveh izvrstnih pastelnih glav.

Saša Šantel je srečen v svojih „Ex libris“, manj dobri sta „Pierretti“. „Na hodniku“ in „Berač“ sta neuspela, zato pa je „Moški akt“ v barvah kaj vrl, dasi anatomsko zarisan (gl. partijo od križa dalje). Vavpotičeva „Idrija“ bi bila jako lepa, da ni v barvah vse preveč mrtva za svoj topli poletni dan . . .

Preostaja nam kipar Ivan Zajc. Srečen v izvrstnih zasnutkih, manj v inspiriranih, je v ostalem brez višjega poleta. Nudi se nam predvsem kot zastopnik drobne plastike. Štiri risbe, ki jih dodaja, so žive in dobro opazovane. (Dalje.)

Dnevne vesti.

Bodimo že vendar enkrat dosledni!

Ko sem se pretekli teden peljal iz Jesenic v Ljubljano sem prišel v kupeju skupaj s štirimi gospodi. Eden me je spoznal — eden pa, moj nekdanji profesor na realki v Ljubljani, sedaj na gimnaziji v Kranju, me je zatajil. Njegova dva tovariša sta mi bila pa popolnoma neznanca. Po njihovem govorenju pač sklepam, da sta bila tudi profesorja v Kranju. Med postajami Škofja Loka-Medvode nas obišče revizor. Po progi Jesenice-Ljubljana se vozim že čez leto dan in vendar se mi kaj takega še ni pripetilo. Človek vendar misli, da, trdnega prepričanja je, da se vozi po slovenski zemlji, ali v tem slučaju bi morale napasti vsakogar druge slutnje. Ko revizor zahteva vozne listke v blaženi nemščini: „Bitt' schön Fahrkarten“ se mi je dozdevalo, da sem v rajhu kje med Hamburgom in Berlinom. Ta želja oziroma zahteva revizorja bi morala naleteti na najhujši odpor od strani občinstva. A temu ni tako. Vsi štirje gospodje sopotniki so ponižno zlezli pod klopi in vsak je privlekel svoj vozni listek iz žepa in ga pomolil revizorju. Vsa čast! In to naj bodejo potem vzgojevatelji naše mladine, ko pa so sami največji brezdomovinci brez vsake doslednosti in bi se konečno lahko cepilo drva na njih in oni bodejo ponižno držali in potrpežli. Le tako naprej gospod profesor Komatar, saj tega so naši sovragi najbolj veselili! — Sopotovalec.

Uradna „Ljubljanka“ nazivlje še vedno nemško ljubljanske ulice, in to celo

v policijskih vesteh. Ali bi se ne dalo že slednjič preprečiti takih stvari?

Zupan Hribar v Dalmaciji. Kakor se nam sporoča, se je g. zupan Hribar takoj drugi dan po zadnji seji odpeljal v Dalmacijo, da si pod milejšim južnim podnebjem zopet okrepri te učvrsti svoje zdravje. Mi mu ga odkrito želimo!

Državni pravdnik pošilja „Jutru“ pihu. Tiste, katerim se je zdel državni pravdnik g. Trenz pri razpravah naših zaplemb tako „mil“ in „prizanesljiv“, da so se kar čudili, kako ima g. Trenz navsezadnje „Jutro“ vendarle rad, potolažimo z obvestilom: G. Trenz se je pritožil proti dvema popolnoma, ter proti eni le deloma oproščeni zaplembi. Torej nam je g. Trenz za pihu podaril. Že hvaležnost zahteva, da mu te pihu povrnemo. Nekoč namreč mu predložimo le nekaj najbujnejših rožic iz Grazer Tagblatta. To je nek graški list, ki v svojih kolonah kar na debelo požira Slovence, pa zato niti v Ljubljani, kjer državni pravdnik — kakor je zadnjič slovesno izjavil, vršile strogo, nepristransko svojo dolžnost, ni nikdar zaplenjen. O tale Grazer Tagblatt! V Gradcu je menda višji državni pravdnik najboljši sodruden tega lista. V Ljubljani pa je njegov po naravni velikosti še višji kolega menda stalni naročnik istega lista. Strogo nepristranski državni uradniki so namreč večinoma naročeni na „Grazer Tagblatt“. Eno pa je gotovo: Vidiš g. Trenza na ulici, tudi „Grazer Tagblatt“ ni daleč od njega. Sicer pa g. Trenz, brez zamere, pa hvala lepa za poslano nam pihu!

Ponarejalci mrtvaških listov. V sobotni številki smo priobčili izjavo gdčne. Marije Medved v zadevi zahvale za pokojnim njenim bratrom Antonom Medvedom. Priobčili smo to izjavo hoteč s tem dokazati, da smo res zaščitniki preganjanj in po nedolžnem trpečih, da imamo ne fraze na ustah, ampak, da imamo res srce za blagor in gorje ljudstva. Mi nismo imeli od Medvedove smrti prav nič kakor stroške, delo in trud; nas niso poznali ne za objavo mrtvaškega lista, ne za objavo zahvale. Na to tudi nismo računali, ampak mi smo storili le svojo časnikarsko dolžnost in če smo poleg te še največ storili, smatramo to zopet le kot dolžnost: naše skromne moči posvetiti spominu našega velikega slovenskega pesnika. S tem ne maramo ne sebe povzdigovali, še manj pa očitati sorodnikom, da so nas v svoji tedanji razburjenosti prezrli. Ali ravno zato, ker so se zatekli k tovarišem v Kopitarjevo in Knaflovo ulico, bi se smelo po vsi pravici pričakovati, da bodo pri enem kot drugem za svoj denar tako postreženi, kakor to zahteva ugled upravištev, ter kupčijska stran tega ali onega lista. Kaj se je tuintam uganjalo v zadevi te zahvale, o tem nas je poučila ironija, s katero so gospodje iz obeh omenjenih ulic morili javnost skozi celi pretečeni teden. Kako se je cela stvar vršila, o tem govori kratka izjava Medvedove sestrične cele knjige. So pa včeraj in danes prihajali pozivi od raznih strani do nas, naj celo to zadevo iz našega stališča pojasnimo, oziroma naj mi one vrzede izpopolnimo, katere je gdčna Marija Medved najbrže iz gotovih zirov milostno spregledala. Tem pozivom hočemo ugoditi kakor hitro imamo vse gradivo pri rokah. Izjavljam pa že na tem mestu, da tega ne storimo zaradi naših, ampak zgolj zaradi interesov širšega občinstva, kateremu bodi slučaj Medvedove zahvale v opomin in navodilo, kako se ima v sličnih slučajih rav-

Vaclav Beneš - Trébensky. Kraljica

Dagmar. Zgodovinski roman. Prevel I. H. Zormanov. Slovanska knjižnica 173—180. Tiskala in založila „Goriška tiskarna“ A. Gabršček. — Cena broširani knjigi K 3:20 s poštnino 20 vin. več. — Ravnokar je izšlo to lepo delo znamenitega češkega pisatelja v slov. prevodu. Dejanje se vrši v dobi podjarmljenja polabskih Slovanov. Glavno ulogo igra Draguška, hči češkega grofa Premysla, ki se je poročila z danskim kraljem Valdemarjem. Dasi je imela proti sebi vse danske plemeče, se ji je posrečilo osvojiti si vsa srca. Vse jo je ljubilo in Danci so prekrstili ime te svoje kraljice slovenske krvi, v Dagmar. Mnogo zanimivega najde pisatelj in mnogo lepih in bridkih epizod iz zgodovine slovenskega plemena polabskih Slovanov je popisanih v tej knjigi. Knjiga bo gotovo vsakomur dobro došla.

Guy de Maupassant: Novele. Prevel Pastuškin. Tiskala in založila „Goriška tiskarna“ A. Gabršček. Cena K 3, po pošti K 3:20. Francoski pisatelj Guy de Maupassant je že nekoliko znan slovenskemu občinstvu in ta knjiga vsebuje že drugo zbirko njegovih novel (u črtic. (Prvo je prestavil dr. Ivo Šorli.) Maupassant se odlikuje po svojih kratkih, po večini satirično barvanih črticah in humorja polnih novelah. Pastuškinova zbirka šteje 23 prav srečno izbranih novel Maupassanta, tega najizrazitejšega zastopnika francoske pripovedne literature mlajše materialistične smeri. Zato pa priporočamo prav toplo vsem to novo knjigo v prikladni žepni obliki.

nati, da ne bo prepuščalo posmrtno zahvale i t. d. samovoljnemu ponarejanjem oziroma popravkom od strani upravištev. Imamo v rokah dokaze, ki črno na belo pričajo, da so v turški tiskarni prvotno imeli natisnjeno tudi besedo „Sokol“ in da so „Sokola“ namenoma že takrat zastavili drugim društvom; torej da so besedilo rokopisa samovoljno preuredili. A tudi tiskarna frakarjev ni izšla popoloma brez greha iz te afere. O vsem tem hočemo spregovoriti prihodnjič.

Hijena na Begunjski? Prejeli smo: G. urednik! Gotovo se še spominjate na slučaj, ki se je razvil kot „skrivnostna umor na Begunjski“ nekako sredi septembra p. l. In da so dva meseca pozneje našli v jarku med gramozom in naplavom zagrebjeno moško truplo brez glave, ena roka pa je štrlela iz zemlje. Sodni izvedenci, zdravniki večaki, so takrat konstatirali, da je bila nesrečnežu glava odrezana z ostrim nožem. Glave niso mogli nikjer najti. Osušen vsaj zveze tega dejanja je bil Bornov lovec, neki Eisenpas. Bil je res tudi nekaj časa v preiskavi. Govorilo se je že, da pride pred poroto. Zavzel se je pa zanj odvetnik dr. Krisper — moža so izpustili. Pravijo, da je popolnoma nedolžen in sploh ne pride več v stik s to zadevo. Končno to javnosti nič ni mar. Gospodje postavte že vedo, kaj je prav. Zato vam teh vrstic tudi ne pišem. Ampak poslušajte, kake budalosti krožijo o tem slučaju ravno te resne dni po Ljubljani. Govori se namreč, da strašno žrtev na Begunjski sploh ni zakrivil kak človek, marveč kaka zver, če ne celo kaka hijena(?). (O, ta pa ta! Op. uredn.) Dotičnik — tako pravijo — je iz neznanega vzroka ponorečel, prišla je zver do njega, mu odtrgala glavo, truplo pa zagrebala (ej, ej, kako brihtne zverine hodijo po Begunjski — op. uredn.). Tako je tudi drugi, dozdevno pravi krivec, ki so ga namesto Eisenpasa zasledovali prost vsake sumnje. (To je čisto novo za nas. Op. uredn.) Pa tudi dr. Mantuanija imajo pri tem v zobeh. Pravijo, da če nihče drug, on bo gotovo znal razložiti, ali je bila to štiri- ali kaka dvonožna hijena. Zdi se mi, da je to v taki resni stvari, slaba šala. (Ravno v tem slučaju smo tudi mi istega mnenja. Tudi šala mora imeti svoje meje. Op. uredn.) Kdo si je te govorice izmislil, bo težko dognati. Baron Born in njegov lovec Eisenpas gotovo ne. Prvi je na ti stvari sploh nedolžen, drugi že prost vsakega suma. Kdo torej ima interes zbijati take neumestne šale? Kaj pravite Vi na to? — Nič drugega, kakor da obsojamo take govorice. Gorostasen slučaj na Begunjski pač zahteva, da gre javnost s podatki kolikor mogoče na roko pravici, ne pa da se jo skuša s takimi govoricami pri njenem delovanju ovirati. Sicer se pa hočemo o slučaju samem informirati na pristojnem mestu.

Občni zbor „Društva v pospeševanje obdelovanja ljubljanskega barja“, se vrši v sredo, dne 30. marca t. l. ob 10. uri dopoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“ v Ljubljani. Dnevni red: 1. Naznanila predsedstva. 2. Tajniško in blagajniško poročilo. 3. Poročilo pregledovalcev računov. 4. Predlogi in nasveti. 5. Slučajnosti. Za odbor „Društva v pospeševanje obdelovanja ljubljanskega barja“: Ivan Hribar, l. r. t. č. predsednik. Ing. chem. J. Turk, l. r. t. č. tajnik. Opomba. Po občnem zboru se bodo razdelila med društvenike drevesca iz društvene drevesnice.

Jugoslovanska Enciklopedija in „Matica Slovenska“. „Jugoslovanska Akademija znanosti i umjetnosti“ v Zagrebu je izprožila misel o jugoslovanski enciklopediji ter je v to svrhu stopila v zvezo s kr. srbsko akademijo v Belgradu in z Matico Slovensko v Ljubljani. Jugoslovanska enciklopedija naj obsega sedanje stanje znanosti o južnem Slovanstvu, a o ostalih balkanskih narodih naj obsega samo to, kar je potrebno, kadar se piše o južnem Slovanstvu. — Jugoslovanska enciklopedija obsega: geografijo, politiko, cerkveno, kulturno in literarno zgodovino; etnografijo; jezik in narečja; folkloro; biografije odličnih mož južnega Slovanstva do dandanes. Pravo in prirodne znanosti obsega samo toliko, kolikor se specijelno tičeju južnega Slovanstva in njegovih zemelj. Vsaka stroka ima po en pregleden članek poleg specijelnih. Prvo pripravljeno delo za enciklopedijo je sestavljanje abecede za vse stroke, o katerih pridejo članki v enciklopedijo (Toda če se že izdelujejo take abecede, ne bo odveč, ako gg. alfabetarji že naprej pri vsaki besedi abecede priprišejo kaj kot navodilo za pisatelje, na pr. literaturo predmeta itd.). Alfabetar vsake stroke naj vsaki ime ali predmet napiše na poseben listič. Ko se dovrši vsa stroka, se natisne njen alfabeta ter se, tako natisnjen, pošlje vsem strokovnjakom, da ga pregledajo in eventualno popolnijo. Potem se sestanejo vsi strokovnjaki na dogovor in odrede, 1. kdo bo kaj izdelal, 2. koliko prostora se da podedim člankom. Nato se dogovorno odredi redakcija Enciklopedije.

Prva naloga je torej sedaj, sestaviti abecedo pojmov oziroma besed, ki naj bi se obdelale za članke v Enciklopediji. „Znanstveni odsek Matice Slovenske“ je v svoji seji z dne 3. marca t. l. izkušal razdeliti to delo po navedenih strokah.

Slovensko gledališče. Opozarjamo da na današnji benefici dramskega občinstva, uprizorita se izvorni deli: Sket-Spicarjeva „Miklova Zala“ ter Govékarjev Martin Krpan.

Žrtev svojega poklica. Kdo ni poznal Marko Breznika bivšega četovodja mestne policije in najbolj popularnega tičarja v Ljubljani. Veliko soboto popoldne malo preje ko je Izveličar od mrtvih vstal nas je Marko Breznik zapustil za večne čase. Mož zasluži, da se ga tu spominjamo. Splošno se namreč trdi, da je Breznik žrtev svojega poklica. Pred leti je imel eskorto iz Ljubljane v Trst. Že ob povratku pa je moral prestati železniško nesrečo — trčenje vlakov, ali kaj sličnega je bilo. Mož se je silovito pretresel, preje zdrav kot riba, prinesel je neozdravljivo kal boleznijo seboj. Zahteval je od železniške uprave odškodnino. Ta pa ga je hotela z malenkostjo odpraviti. Iskal je pomoči, a brez sredstva, se ga ni nihče usmilil. Končno se je zanj zavzel odvjetnik dr. Tekavčič, ki je popolnoma na svoj riziko pričel dolgo pravdo z železniško upravo. Ti, ki nam to poročajo, pravijo, da je zato potrošil več tisočakov. Pravda je srečno iztekla. Breznik je res dobil nekaj odškodnine, ali bolezen mu je precej požrla. Mož je šel v pokoj, bavil se je s svojimi tiči, zadnji čas se je s prihranki ravnno omislil zgraditi malo hišico ob cesti dveh cesarjev, a še pred sklepom tega načrta je smrt sklenila svoj račun z Marko Breznikom. Pogreb bo danes popoldne. Blag mu spomin!

Dva nočna gosta pri nunah. Nocoj okolo 2. ure sta prišla dva civilno oblečena možka iz leve porte, ki vodi v nunsko cerkev in samostan. Ko sta prišla od porte, sta previdno odprla vrata, a ko stopita že na cesto, pride nekdo nagloma mimo, kar nočnima gostoma očitno ni bilo posebno všeč. Trenotek sta obstala, potem pa zaprla vrata za seboj in se zgubila doli po Kongresnem trgu. Saj morda je to čisto navadna radovednost, ki je ta dva gnala se prepričati, kam se pride ponoči po hodniku, ki drugače služi kot stranski izhod iz cerkve, ampak vendar nekam čudna je taka radovednost ob 2. zjutraj. Sicer pa nam bo o tem gospod Lavtar v svojem „Leibjournalu“ kaj natančnejšega povedal.

Tako je, če se piruhe seka. Josip Brglez in Miha Dežman, delavca v Rudniku, sta včeraj popoldne piruhe sekala. Brglez je držal, a Dežman je sekal, pa namesto v jajca, le v prst. Brglezev prst, nevajen takih vaj, je začel krvaveti. Kri pa ni voda, in ko je Brglez razgledal svojo kri na prstih, se je tako razkačil, da je sunil Dežmana v prsa, nakar je ta padel vznak na kamenita tla, pri tem pa tako silno telebnil z glavo, da bo na piruhe iz leta 1910. nekaj časa pomnil.

Pretepači in razgrajči so imeli v soboto večer posebno veselje do svojega športa. V neki gostilni v Kolodvorski ulici so neki taki tiči napravili gostilničarju precejšnjo škodo. Razgrajanje in kalenje nočnega miru po nekaterih ulicah je postalo v zadnjem času že tako, da bo treba za ta šport organizirati posebne čuvaje.

Velikonočne procesije so se vršile pri razmerno ugodnem vremenu. Kakor se nam poroča se je procesij prostovoljno udeležil tudi mestni občinski svet in sicer: pri Sv. Petru deželni poslanec in občinski svetnik Turk, občinski svetnik Kozak; pri Franciškanih občinski svetnik Lenčič; v Trnovem nadkomisar Tomc in občinski svetnik Röthel. Procesije v mestu so bile razmerno z drugimi leti slabše obiskane. Drugače pa posebne nesreče ni bilo.

Prijateljski sestanek gostilničarjev bo v torek dne 29. marca ob 3. uri popoldne v restavraciji „Narodnega doma“. Na razgovoru bodo prav važne stvari, zato je želeli prav obilne udeležbe.

Najtopleje priporočamo narodno tvrdo Brata Hlavka, tvornico medicinskih aparatov in atelje za ortopedične aparate. Prodajalna se nahaja v Ljubljani Prešernova ulica, kar je v sobotnem oglasu pomotoma izostalo.

Izletnikom na daljše sprehode priporočamo vzeti take solčnike seboj, ki so v skrajnem slučaju tudi za kaj drugega vporabni.

Grozoviti požari na Koroškem.

Vest „Jutra“ o silovitem požaru pri sv. Ani (Prevalj) se žalibog potrjuje. To vest je le glede natančnega krajevnega imena izpopolniti. Požar je izbruhnil v Cerni in sicer v gostilni Geršak vsled vnetja saj v dimniku. Ogenj se je takoj oprjel z deščicami krite strehe. Katastrofo je nato povzročil šele silen vihar, ki je ogenj pospešil ter razširil po sosednjih poslopih. V kratkem času je bila malone vsa vas žrtev požara. Razen domače požarne brambe so

prihitele tudi one sosedne iz Prevalj, Možic, na pomoč. Vsled premoči požara so mogle svoje delovanje omejiti le na od požara še nedotaknjena poslopja. Tekom ene ure je bilo 51 poslopij vpepeljenih in sicer 21 hiš, 30 gospodarskih poslopij elektrarna, veliko živine in drugega imetja. Vsled po viharju raznešenih isker, se je vnel tudi gozd nad vasjo. — Čudno naključje: Skoro ob istem času je nastal požar tudi v Železni Kapji v poslopiju Rechbergove papirnice. Ta požar je vničil 5 poslopij. Škoda, posebno ona v Cerni, je velika, ceni se nad 300.000 K. Več družin je vsled katastrofe skoraj vničeni, posebnega obžalovanja vredni so rudarski delavci. — Zadnja poročila slede.

Najnovejša telefonska in brzovajna poročila.

Po zaključitvi parlamenta.

Dunaj, 27. marca. Ministrski predsednik grof Khnen-Hedervary se je vrnil danes v Budimpešto, kjer sklicuje ministrski svet. Na Dunaju bo v drugi polovici tedna v avdienci pri cesarju, katerega bo informiral o položaju. Tudi grof Bela Szerenje pride pa veliki noči v Budimpešto. Njegova rana, katero je dobil pri ekscesih v zadnji seji poslanske zbornice je precej opasna, ker se je najbrž oddrobilo nekoliko kosti.

Kossuth urednik „Egyesteresa“.

Budimpešta, 26. marca. Bivši trgovinski minister Kossuth je stopil kot prvi politični urednik v redakcijo „Egyeres“.

Odpotovanje kralja Petra in Petrograda.

Dunaj, 27. marca. O priliki odpotovanja srbskega kralja Petra iz Petrograda je bil izdan v Petrogradu uradni komunike o političnem pomenu tega obiska. Komunike je analozen onemu, kakor je bil izdan ob odhodu bulgarske kraljeve dvojice. Pred vsem konstatuje v nekoliko gorkejšem tonu tradicionalno zvezo in poudarja dobro razmerje do Turčije in Bulgarije, kakor se je tedaj povdajalo prijateljsko razmerje Bulgarije k ostalim balkanskim državam za zaželjeno. Sedaj se govori tudi o „ostalih sosedih“, Avstro-Ogrski in Rumuniji. Mala izprememba med prvimi in sedanjimi komunikem obstoji v tem, da se ne govori samo o simpatijah, ampak tudi o „moralni in stvarni podpori“ Rusije. Iz došlih peterburških poročil, posebno iz izjave ministrskega predsednika Pasića se spozna, da gre pred vsem za načrte gospodarskega zblizanja, pri čemer bo igralo poživljenje trgovskega prometa po Donavi važno vlogo.

Petrograd, 27. marca. Kralj Peter je 25. t. m. ob 7. uri zvečer nastopil svoje odpotovanje čez Moskvo. Na kolodvor so ga sprejeli veliki knezi, ministrski predsednik Stolypin in zunanji minister Izvolski. Od carja se je poslovil srbski kralj Peter 24. t. m. v carskem paviljonu v Carskem selu.

Pasićeva izjava.

Petrograd, 27. marca. Srbski ministrski predsednik Pasić izjavlja v „Börsenzeitung“, da je pri neki zabavi s ruskim finančnim ministrom Kokovcevim silil na to, da se v Reni napravi velika ruska luka, ker bi bila ta za rusko-srbske trgovinske razmere največjega pomena. Srbija nima nobenih ladij, ki bi vozile do Odese. Pasić je k temu pristavil, da je ruska vlada ta predlog simpatično sprejela. Kralj Peter in srbski minister so zaradi njihovega sprejema v Rusiji zelo razveseljeni.

Rešitev ministrske krize v Italiji.

Rim, 27. marca. Luzzatti je pričel pogajanja za sestavo novega kabineta. Zapupno je izjavil, da sprejme v slučaju, da se mu posreči pridobiti za sodelovanje radikalno, demokratsko in liberalno levico in levi in desni centum, definitivno svoj mandat. — Giolittijancu Facta je baje ponujeno ministrstvo za notranje stvari.

Afera Hofrichter.

Dunaj, 27. marca. Profos garnizijskega sodišča na Dunaju, Salomon Tuttmann, je bil danes pri ganizijem sodišču zaradi zlorabe uradne in službene oblasti obsojen na tri leta ječe, k izgubi sarže profosa in k izgubi častnih znakov. Tuttmann je, kakor znano, podpiral Hofrichterjevo tihotapstvo s pismi.

Dunaj, 27. marca. Hofrichter je v celem utihotapil svojem šest pisem. Obtožnica proti Hofrichterju obsega zavratni umor, potvorjenje listin in navod k zlorabi uradne oblasti.

Potres Južno-Tirolsko.

Trident, 27. marca. V soboto so počeli Južno-Tirolski čutili močen potres, ki je segal do Zg. Italije. (Naš potresni opazovalec je po svoji empirični teoriji ta potres že prejšnji dan označil. Op. uredn.)

Tatvine.

Trst, 27. marca. Do sedaj še neznan žepni tat je vzel na trgu Josipini Gutmannovi iz žepa novčarko s 14 K denarja. —

Nekemu črevljarju je vzel tat v kavarni al Europa Fanice srebrno uro in veržico v vrednosti 35 K.

Srečni zakon. 47. letni regnicolo Ludovik Sabbro je zagrozil svoji ženi in svojima hčerkama, 19. letni Viktoriji in 22 letni Mariji, da jih bo ubil. Včeraj popoldne je prišel na ženino stanovanje ob 10. uri zvečer in grožnje ponovil. Tu je dobil Alessio Biancata, delavca, stanujočega v isti hiši, kakor Sabbrova žena. Ker je ta že poprej ženo branil pred možev brutalnosjo in se je baje med njim in Sabbrovo ženo pričelo ljubavno razmerje, je Sabbro pričel grozno razgrajati. Sedaj pa je žena njegova napravila mir tako, da ga je pustila aretovati.

Izbruh Etna.

Catania, 27. marca. Delovanje ognjenika Etna se je v pretekli noči zmanjšalo. Bobnjenje je redko in slabo. Lavina hitrost v eni minuti ne prekorači dolžine metra. Prebivalstvo se počasi pomirja.

Catania, 27. marca. Glavni tok lave je 15 km dolg in na nekaterih mestih dosega višino 10 m. Dosegel je že kraj Nicolosi in preplaval eno farmo za drugo. Tudi Borello se zdi izročeni poginu. Skupna škoda se ceni na 5 milijonov lir.

Velike turške orožne vaje.

Carigrad, 27. marca. V nekoliko tednih se bodo vršile velikanske orožne vaje turškega vojaštva v okolici Adrianopla. Udeležilo se jih bo sedem divizij. Načeljeval jim bo generalissimus Šefret-paša. Te orožne vaje so dosedaj največje orožne vaje turškega vojaštva.

Fracoski instruktorji v grški vojski.

Atene, 27. marca. Pri reorganizaciji grškega vojaštva bodo sodelovali zato povabljeni francoski častniki.

Listnica uredništva.

Gospodu Josipu Košmerlju v Ljubljani. Na Vašo željo potrjujemo drage volje, da Vi niste v nobeni zvezi z beležko v našem listu „Kaj sv. Jožef vse prinese“ in da sploh ničesar še niste pisali v naš list. — To so bili vse drugi tiči, ki so pesem o svetem Jožefu zapeli.

Zahvala.

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani: gg. Turka in bratov Rojina je priredil nepozabnemu župniku in pesniku Antonu Medvedu sijajen pogreb z zares občudovanja vredno vzorno postrežbo. In sicer vse to za primerno jako nizko ceno.

To se čutimo dolžni naglašati ter ta pogrebni zavod tudi širšemu občinstvu najtopleje priporočati.

Žalujoci ostali.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe 4 vin. Najmanjši znesek 50 vin.

Okasijon prodaja! Kostum za dame od K 8.— naprej, krila od K 3.— naprej, bluze od K 2.— naprej. — Angleško skladišče oblek O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

Dva krojaška pomočnika sprejme takoj za trajno veliko in malo delo Jernej Groselj, krojaški mojster v Spod. Šiški.

Okasijon prodaja! Otročje pralne obleke od K 1'50 naprej, otročje obleke iz blaga od K 4.— naprej, klobuke za moške od K 2.— naprej, klobuke za dečke od K 1.— naprej. — Angleško skladišče oblek, O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5.

Tržaskim gostom in vsem, ki prihajajo v Trst priporočam, da se poslužijo moje gostilne

„All' Ginasio“

v ulici Scuero nuovo št. 7, pri glavni pošti. Priznana izvrstna vina, izborna mrzla in gorka jedila, cene zmerne. — Preskrbim tudi prenočišča. — Za obilen obisk se priporoča udani **Hinko Kesič.**

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da je prevzel po pokojnem g. Mihael Finžgarju kamnoseško delavnico pri novem pokopalšču v Ljubljani z vso zalogo nagrobnih spomenikov, katere razprodaja sedaj po najnižjih cenah ter se slavnemu občinstvu za obilno naročbo najtopleje priporoča. **Franc Kunovar**, kamnoseški mojster.

Klavir se proda za 80 kron. Kje, pove uprava „Jutra“.

Gospod išče hrano in perilo v boljše hiši, plača 50 do 60 K. — Ponudbe na upravo „Jutra“, pod šifro „Dobra hrana“ do 28. t. m.

Angleško skladišče oblek v Ljubljani na Mestnem trgu 5, prodaja zaradi ogromne izbere konfekcije za dame, gospode, deklice, dečke in otroke pod vsako ceno brez konkurence. — O. Bernatovič.

KORESPONDENCA.

Pomlad. Zakaj nič odgovora? M. I. B.

Državni uradnik v osmem činovnem razredu, 32 let star, zelo prikupljive zunanjosti, 120.000 K premoženja se želi z resnimi nameni seznaniti z mlado, lepo in naobraženo gospodično iz ugledne rodbine. Denar postranska reč. Popolna diskretnost častna zadeva. Le resne ponudbe s sliko pod „Miren pristan 11“ na upravo Jutra.

Dež. gledališče v Ljubljani.

Na korist dramskemu občinstvu.

Popoldne:

Miklova Zala

Zgodovinske narodna igra z godbo, v štirih dejanjih in štirih slikah. Spisal po dr. Sketu Jakob Spicar.

O s e b e:

Serajnik, premožen kmet, starešina	Verovšek
Serajnica, njegova žena	Bukšekova
Mirko, njiy sin	Bukšek
Stara dekla pri Serajniku	Rakarjeva
M. k. kmetica in posestnica	Juvanova
Zala, njena hči	Winterova
Zwitter, po domače Tresoglav, žid	Skrbinšek
Almira, njegova hči	Kandlerjeva
Strele, kmet	Juvan
Davorin, hlapec	Nučič
Janec	Drenovec Al.
Mihoc	Danilova
M. k. kmetica	Thalerjeva
Meta	Iličičeva
Vsi v Svetni pri Sv. Jakobu v Rožu na Koroškem.	Korošek
Korajman, kmet v Svedih	Molek
Zalnik, kmet	Skalomir
Vinko, njen sin	Iličič
Župnik od Sv. Jakoba	Peček
Rutar, kmetje v Dolinčeah	Mikuš
Besednik,	Povhe
Maček,	Meglič
Stefan, njegov sin	Grom
Iskenderbeg, paša, poveljnik turških vojske	Danilo
Sulejman, aga, višji častnik	Povhe
Baharijbeg, častnik	Belič
Mujo	Skrjano
Hannmbeg	Boleslav
Hasan, vodja straž	Drenovec Al.
Marko, Zalin stric v turški sužnjosti	Bohuslav
I.	Drenovec J.
II. } vojak	Habič
III. }	Gorjanc
IV. }	Plut
Berač	Kovač
Kmetje, kmetice, fantje, dekleta, svatje, godca, beradi, vjeti kristjani.	

Prvo, drugo in tretje dejanje se vrši leta 1478 v Rožu na Koroškem, četrto dejanje sedem let pozneje in sicer prvi del v Carigradu, drugi zopet na Koroškem.

Zvečer:

Martin Krpan

Dramatska pripovedka v petih dejanjih. Spisal Fran Govekar. Glasbo zložil G. A. Ciner. Režiser Hinko Nučič. Kapelnik Hilarij Benišek.

O s e b e:

Janec V., cesar deveterih dežel	Skrbinšek
Cesarica Katarina, njegova soproga	Winterova
Princesa Jerica, njuna hči	Iličičeva
Princ Andrej, cesarjev nečak	Iličič
Vladimir, kancelar	Nučič
Juraj, minister vojske in pravosodja	Bukšek
Gasper, minister šolstva in bogoočastja	Bohuslav
Gregpr, minister državnega zaklada in notranjih poslov	Povhe
Boltežar, minister poljedelstva in cesarskega dvora	Molek
Komar, državni tajnik	Thalerjeva
Martin Krpan z Vrha pri Sv. Trojici	Verovšek
Neta, njegova mati	Bukšekova
Nežika, kmetiško deklo	Kandlerjeva
Ruyšč	Mikuš
Narobe	Meglič
Mencov	Adalbert
Interfat	Peček
Mejač	Belič
Brdavs I., kralj jutrovih dežel	Danilo
Mehemed	Grom
Hakim	Drenovec J.
Abdul	Drenovec Al.
Hodža Omer	Mikuš
Sužnje, sužnji, vojaki, finančarji, odaliske, meščanje. Dejanje se vrši v prestolnici cesarja Janeza V.; pred hotom Brdavs in na Vrhu pri sv. Trojici na Notranjem v davnih časih.	

Kavarna „ILIRIJA“.

Kolodvorska ul. 22.

je vsaki dan

celo noč odprta

ter se slavnemu občinstvu toplo priporoča.

Kavarna „ILIRIJA“.

Čitajte „Jutro“!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

prodaja

zaradi ogromne izbere konfekcije za

dame, gospode, deklince,

dečke in otroke

pod vsako ceno brez konkurence

O. Bernatović.

A. PERSCHE

Ljubljana,

Pred škofijo št. 21.

priporoča

veliko zalogo

raznih nakitov, perilo za gospode in dame,
specijalitete zavratnic in nogavic; steznik

„Directoire“ P. D.

Med. univ.

dr. JOSIP POGAČNIK

ordinira kot specialist za očesne, ušesne, nosne in vratne bolezni,
v katerih strokah se je po doseženem doktoratu in po službovanju
kot sekundarij v ljubljanski deželni bolnici izobraževal štiri leta na
raznih vseučiliščih pri najboljših strokovnjakih, postal je med tem
prvi asistent na otolaringološki vseučilišni kliniki.

Ordinira od 11.—12. in od 2.—3. Ob nedeljah in praznikih od 8.—9.
Cigaletova ulica št. 3. (Trg pred sodnijo.)

Zastoj in poštnine prosto:

Domača knjižnica

Zeznam izbranih, najboljših del slovenske
literature in svetovne literature v dobrih
prevodih.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani.

Krojač P. Cassermann

se nahaja sedaj

v Šelenburgovi ulici števil. 1

nasproti Kazine.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavica K 3,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2

Reservni fond K 400.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu priporoča

promese na 4⁰/₁₀ ne Tiske srečke à K 8.—.

Žrebanje 1. aprila t. l.

Glavni dobitok 180.000 K.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po čistih

4¹/₂ %.

35-4

Kamnoseški izdelki iz marmorja za
cerkvene in pohištvene oprave spo-
minki iz marmorja, granita ali sije-
nita, apno živo in ugašeno se dobi pri

ALOJZIJU VODNIKU

= Ljubljana =
Kolodvorska

kamenarskem mojstru

= ulica =

Delniška družba pivovarne „Union“

Spodnja Šiška pri Ljubljani

:: priporoča svojo priznano izborno marčno, dvojnemarčno in eksportno pivo v sodcih in steklenicah. ::

F. P. Vidic & Komp., Ljubljana

tovarna zarezanih strešnikov

ponudi vsako poljubno množino

patentirani dvojno zarezani

strešnik-zakrivač

s poševno obrezo in priveznim nastavkom, „zistem Marzola“.

Brez odprtih navzgor!

Streha popolnoma varna pred nevihtami!

Najpreprostejše, najcenejše in najtrpežnejše kritje streh sedanosti!

Na željo pošljemo takoj vzorce in popis.

Spretni zastopniki se iščejo.

